

begaæet efter det 18de Aar. Naar vi komme til § 2, hvor der foreskrives en Tillægsstraf for visse Tilfælde af gentagen Forbrydelse, viser det sig imidlertid, at vedkommende kan idømmes denne Tillægsstraf allerede fra det 15de Aar. Man maa altsaa gaa ud fra, at det her er Mening, at den almindelige borgerlige Straffelovs Regel om 18 Aars Alderen som Betingelse for en Doms Gentagelsesvirkning ikke skal finde Anvendelse. Der er for Resten ogsaa en anden Forskel. Naar en Person har vedtaget en Bøde paa mindst 200 Kr., skal denne Vedtagelse efter § 2 kunne medføre Gentagelsesstraf. Efter Reglen i almindelig borgerlig Straffelov virker Vedtagelsen af en Bøde derimod ikke paa samme Maade som en Dom, og uden for Straffelovens Omraade virker den ellers kun, for saa vidt det særlig er vedtaget. Her gør man altsaa ogsaa en Undtagelse fra den almindelige Regel. Men hvis det er Mening, at der over en Person under 18 Aar skal kunne afsiges en Dom med Gentagelsesvirkning, saa maa man dog vel have en Grund dertil, og jeg spørger da: hvor er denne Grund? Er det saaledes, at just disse Personer mellem 15 og 18 Aar ere saa særlig hengivne til den Sport at øve Vold imod Folk og til de andre Forbrydelser, der er Tale om i § 2, at man ikke kan blive staaende ved den almindelige Regel, men maa indføre noget ekstraordinært for dem? Jeg kender ikke nogen som helst Statistik, der viser dette, og derfor mener jeg heller ikke, at der er Grund til at gøre en Undtagelse fra den almindelige Regel paa dette Punkt.

Naar jeg saa kommer til de Forbrydelser, der nævnes i § 2, spørger jeg først med Hensyn til den under Nr. 2 omtalte: begaas denne Forbrydelse virkelig i en saadan Udstrækning, at der skulde være Grund til at anvende en ekstraordinær Straf paa den i Gentagelsestilfælde? Saa vidt jeg erindrer, oplyste Ordføreren for Forslagsstillerne i Folketinget, at der forekommer 9 Tilfælde aarlig, og Gentagelse af Forbrydelsen er selvfølgelig endnu langt sjældnere. Om et saadant Tilfælde overhovedet foreligger, er ikke en Gang oplyst, men saa forekommer det mig, at der mangler Grund til at sige, at den gældende Lovgivnings Straffebestemmelser ikke skulde være tilstrækkelige, tilmed naar man erindrer, at den her omtalte Forbrydelse, for saa vidt der er Tale om Utugt, kan anses med Strafarbejde indtil 8 Aar, for saa vidt Gerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører højere Straf. Jeg

ser derfor ikke, at der er nogen Grund til at indføre Ekstrastraf paa dette Omraade for gentagen Forbrydelse.

Hvad dernæst angaar den under Nr. 1 nævnte Forbrydelse, spørger jeg først og fremmest: Hvad er Mening, naar der staaar: „begaæde forsætlige Voldshandlinger“? Er det Mening, at det er „Voldsforbrydelser“? Jeg har talt med forskellige, som have ment jo, men paa den anden Side kan Udtrykket jo meget godt forstaaes som omfattende ogsaa Voldshandlinger, der udgøre Bestanddele af andre Forbrydelser, og saa bliver Omraadet jo meget vidtløftigere, saa falder ikke blot Vold ind derunder, men efter Omstændighederne ogsaa Voldtægt og Røveri, nemlig naar der i disse Forbrydelser er indbefattet forsætlige Voldshandlinger af den Beskaffenhed, som her omhandles. Men for saa vidt det er Mening, mener jeg, at det bør siges udtrykkeligt, for at der ikke skal efterlades nogen Tvivl om, hvilket Omraade Paragraffen omfatter, og i hvilke Tilfælde den paagældende Tillægsstraf altsaa kan idømmes. Men derefter bliver Spørgsmaalet: er der Grund til at idømme en saadan Tillægsstraf, er den gældende Lovs Regler virkelig utilstrækkelige? Ja, man henviser jo til Voldsforbrydernes Tiltagen. Men det er da ikke tilstrækkeligt til at begrunde § 2, eftersom der her kun er Tale om Straf for Gentagelse, vi maa altsaa have Oplysning om, at der er en saadan Stigning i de Tilfælde, hvor denne Forbrydelse begaas anden Gang eller oftere, at den kan motivere en særlig Straf. Naar jeg nu først ser paa Voldsforbrydernes Antal overhovedet, saa finder jeg i de Skrivelser, der ere sendte fra Justitsministeriet til Folketingets Udvalg, en Statistik med Overskriften: Oversigt over Antallet af de i Aarene 1867—1901 for Voldsforbrydelser skete Domfældelser. Af denne fremgaar det, at der ingenlunde i de sidste 5 Aar er Tale om en Tiltagen, men tværtimod om en Aftagen. I 1897 var der i alt 457 Tilfælde, i 1901 396, — jeg medtager kun Mændene, ikke Kvinderne, blandt hvilke der i 1897 var 4, i 1901 2 Tilfælde. Dette er, saa vidt jeg ser, ikke nogen Tiltagen, efter denne Statistik er Antallet tværtimod formindsket. Jeg henholder mig kun til de sidste 5 Aar, fordi det er i disse at Loven af 11. Maj 1897 har virket. Dernæst har det Interesse at se, at de Tilfælde, der falde ind under Straffelovens §§ 200, 201 og 202, ere de, som forholdsvis mindst ere aftagne, ja, med Hensyn